Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

πολυμαθέες νοῦν οὐκ ἔχουσιν 235.5 αἱ μὲν ἡδοναὶ βραχεῖαί τε καὶ δι' ὀλίγου γίνονται, ὁκόσον ἂν χρόνον ἐσθίωσιν ἢ πίνωσιν, αἱ δὲ λῦπαι π ο λ λ α ὶ 276 οὐ δοκεῖ μοι χρῆναι παῖδας κτᾶσθαι· ἐνορῶ γὰρ ἐν παίδων κτήσει π ο λ λ ο ὺ ς μὲν καὶ μεγάλους κινδύνους, π ο λ λ ὰ ς δὲ λύπας, ὀλίγα δὲ τὰ εὐθηλέοντα καὶ ταῦτα λεπτά τε καὶ ἀσθενέα 277.7-8 καὶ τοῦτο τοσοῦτον διαφέρει, ὅσον ἐνταῦθα μὲν ἔστι τὸν παῖδα λαβεῖν καταθύμιον ἐκ π ο λ λ ῶ ν, οἷον ἂν δέῃ. ἢν δέ τις ποιῆται (sc. παῖδα) ἀπὸ ἑωυτοῦ, π ο λ λ ο ὶ ἔνεισι κίνδυνοι· ἀνάγκη γάρ, ὃς ἂν γένηται, τούτῳ χρῆσθαι 285 γινώσκειν χρεὼν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφαυρήν τε ἐοῦσαν καὶ ὀλιγοχρόνιον π ο λ λ ῇ-σ ί ν τε κηρσὶ συμπεφυρμένην καὶ ἀμηχανίῃσιν, ὅκως ἄν τις μετρίης τε κτήσιος ἐπιμέληται καὶ μετρῆται ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοις ἡ ταλαιπωρίη 286 εὐτυχὴς ὁ ἐπὶ μετρίοισι χρήμασιν εὐθυμεόμενος, δυστυχὴς δὲ ὁ ἐπὶ π ο λ λ ο ῖ σ ι δυσθυμεόμενος 'Αρχύτας 1.17 π ο λ λ ο ὺ ς μὲν δὴ αὐτῶν οὐκ εἶναι ἁμῶν τᾷ φύσει οἵους τε γινώσκεσθαι, τοὺς μὲν διὰ τὰν ἀσθένειαν τᾶς πλαγᾶς, τοὺς δὲ διὰ τὸ μᾶκος τᾶς ἀφ' ἁμῶν ἀποστάσιος. || **πολλοί.** 'Ηράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρονέουσι τοιαῦτα π ο λ λ ο ί, ὁκόσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἑωυτοῖσι δὲ δοκέουσι Δημόκριτος 53 π ο λ λ ο ὶ λόγον μὴ μαθόντες ζῶσι κατὰ λόγον 53a π ο λ λ ο ὶ δρῶντες τὰ αἴσχιστα λόγους ἀρίστους ἀσκέουσιν 97 π ο λ λ ο ὶ δοκέοντες εἶναι φίλοι οὐκ εἰσί, καὶ οὐ δοκέοντες εἰσὶν 242 π λ έ ο ν ε ς ἐξ ἀσκήσιος ἀγαθοὶ γίνονται ἢ ἀπὸ φύσιος. || **οἱ πολλοί** (ἀντίθ. οἱ ἄριστοι). 'Ηράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ π ο λ λ ο ὶ ὡς ἰδίαν ἔχοντες φρόνησιν 29 αἱρεῦνται γὰρ ἓν ἀντὶ ἁπάντων οἱ ἄριστοι, κλέος ἀέναον θνητῶν· οἱ δὲ π ο λ λ ο ὶ κεκόρηνται ὅκωσπερ κτήνεα 104 οἱ π ο λ λ ο ὶ κακοί, ὀλίγοι δὲ ἀγαθοί. || **πολλά.** 'Ηράκλειτος 35 χρὴ γὰρ εὖ μάλα π ο λ λ ῶ ν ἵστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι 'Αναξαγόρας 4.1-9 τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων χρὴ δοκεῖν ἐνεῖναι π ο λ λ ά τε καὶ παντοῖα ἐν πᾶσι τοῖς συγκρινομένοις καὶ σπέρματα πάντων χρημάτων καὶ ἰδέας παντοίας ἔχοντα ... καὶ τὴν γῆν αὐτοῖσι φύειν π ο λ λ ά τε καὶ παντοῖα 6.7 ἐν πᾶσι δὲ π ο λ λ ὰ ἔνεστι καὶ τῶν ἀποκρινομένων ἴσα πλῆθος ἐν τοῖς μείζοσί τε καὶ ἐλάσσοσι 12.25-29 μοῖραι δὲ πολλαὶ π ο λ λ ῶ ν εἰσι ... νοῦς δὲ πᾶς ὅμοιός ἐστι καὶ ὁ μείζων καὶ ὁ ἐλάττων. ἕτερον δὲ οὐδέν ἐστιν ὅμοιον οὐδενί, ἀλλ' ὅτων π λ ε ῖ σ τ α ἔνι, ταῦτα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

ἐνδηλότατα ἓν ἕκαστόν ἐστι καὶ ἦν Διογένης 8 ἀλλὰ τοῦτό μοι δῆλον δοκεῖ εἶναι, ὅτι καὶ μέγα καὶ ἰσχυρὸν καὶ ἀίδιόν τε καὶ ἀθάνατον καὶ π ο λ λ ὰ εἰδός ἐστι Δημόκριτος 3 τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρὴ μὴ π ο λ λ ὰ πρήσσειν, μήτε ἰδίῃ μήτε ξυνῇ, μηδὲ ἅσσ' ἂν πράσσῃ, ὑπέρ τε δύναμιν αἱρεῖσθαι τὴν ἑωυτοῦ καὶ φύσιν· ἀλλὰ τοσαύτην ἔχειν φυλακήν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ π λ έ ο ν ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι, καὶ μὴ π λ έ ω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν 35 γνωμέων μεν τῶνδε εἴ τις ἐπαΐοι ξὺν νόῳ, π ο λ λ ὰ μὲν ἕρξει πράγματ' ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ἄξια, π ο λ λ ὰ δὲ φλαῦρα οὐχ ἕρξει 85 ὁ ἀντιλογεόμενος καὶ π ο λ λ ὰ λεσχηνευόμενος ἀφυὴς ἐς μάθησιν ὧν χρὴ 119 τὰ δὲ π λ ε ῖ σ τ α ἐν βίῳ εὐξύνετος ὀξυδερκείη κατιθύνει 191.12 καὶ μηκέτι π λ ε ι ό ν ω ν ἐπιθυμέοντι συμβαίνῃ κακοπαθεῖν τῇ ψυχῇ 224 ἡ τοῦ π λ έ ο ν ο ς ἐπιθυμίη τὸ παρεὸν ἀπόλλυσι 280 ἔξεστιν οὐ π ο λ λ ὰ τῶν σφετέρων ἀναλώσαντας παιδεῦσαί τε τοὺς παῖδας 284 ἢν μὴ π ο λ λ ῶ ν ἐπιθυμέῃς, τὰ ὀλίγα τοι π ο λ λ ὰ δόξει· σμικρὰ γὰρ ὄρεξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτῳ ποιέει 'Αρχύτας 1.56 ὅτι μὲν δὴ τοὶ ὀξεῖς φθόγγοι τάχιον κινέονται, οἱ δὲ βαρεῖς βράδιον, φανερὸν ἁμῖν ἐκ π ο λ λ ῶ ν γέγονεν. || **πολλά-πλέονα** (σὲ ἀντίθεση πρὸς τὸ ἕν). Ζήνων 1.8 οὕτως εἰ π ο λ λ ά ἐστιν, ἀνάγκη αὐτὰ μικρά τε εἶναι καὶ μεγάλα 3.1-2-4 εἰ π ο λ λ ά ἐστιν, ἀνάγκη τοσαῦτα εἶναι ὅσα ἐστὶ καὶ οὔτε π λ ε ί ο ν α αὐτῶν οὔτε ἐλάττονα ... εἰ π ο λ λ ά ἐστιν, ἄπειρα τὰ ὄντα ἐστὶν Μέλισσος 8(2)-(4)-(5)-(6) εἰ γὰρ ἦν π ο λ λ ά, τοιαῦτα χρὴ αὐτὰ εἶναι, οἷόν περ ἐγώ φημι τὸ ἓν εἶναι ... φαμένοις γὰρ εἶναι π ο λ λ ὰ καὶ ἀίδια (?) καὶ εἴδη τε καὶ ἰσχὺν ἔχοντα, πάντα ἑτεροιοῦσθαι ἡμῖν δοκεῖ καὶ μεταπίπτειν ἐκ τοῦ ἑκάστοτε ὁρωμένου. δῆλον τοίνυν, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἑωρῶμεν οὐδὲ ἐκεῖνα π ο λ λ ὰ ὀρθῶς δοκεῖ εἶναι ... οὕτως οὖν, εἰ π ο λ λ ὰ εἴη, τοιαῦτα χρὴ εἶναι, οἷόν περ τὸ ἕν 'Εμπεδοκλῆς 17.2-9-10-17 δίπλ' ἐρέω· τοτὲ μὲν γὰρ ἓν ηὐξήθη μόνον εἶναι ἐκ π λ ε ό ν ω ν, τοτὲ δ' αὖ διέφυ π λ έ ο ν' ἐξ ἑνὸς εἶναι ... ⟨οὕτως ᾗ μὲν ἓν ἐκ π λ ε ό ν ω ν μεμάθηκε φύεσθαι⟩ ἠδὲ πάλιν διαφύντος ἑνὸς π λ έ ο ν' ἐκτελέθουσι ... τοτὲ μὲν γὰρ ἓν ηὐξήθη μόνον εἶναι ἐκ π λ ε ό ν ω ν, τοτὲ δ' αὖ διέφυ π λ έ ο ν' ἐξ ἑνὸς εἶναι 26.8-9 οὕτως ᾗ μὲν ἓν ἐκ π λ ε ό ν ω ν μεμάθηκε φύεσθαι ἠδὲ πάλιν διαφύντος ἑνὸς π λ έ ο ν' ἐκτελέθουσι. || **τὸ πολύ** (ὡς περιέχον). 'Αναξαγόρας 2 καὶ γὰρ ἀήρ τε